

PRESS RELEASE (Please scroll down for English)

For more information, please contact: hello@100tonsonfoundation.org or

Manie- Foundation Manager at +66 98 789 6100 (TH)

อารยา ราษฎร์จำเริญสุข: บางสิ่งส่วนในวันข้างหน้า

ภัณฑารักษ์: ณัฐดนัย ทรงศรีวิสัย

สถานที่จัดแสดง: มูลนิธิ 100 ต้นสน กรุงเทพฯ

ระยะเวลาจัดแสดง: (ภาคที่สอง) 21 กุมภาพันธ์ – 31 พฤษภาคม พ.ศ.2569

‘ในการเปลี่ยนความหมายของทิวทัศน์เก่าแก่ จำเป็นต้องเผชิญวิบากกรรมเดิม ๆ’

จากนิทรรศการในภาคแรก “อารยา ราษฎร์จำเริญสุข: กรรมเก่าเดิม” ที่มูลนิธิ 100 ต้นสน ได้ร่วมกับพิพิธภัณฑ์ศิลปะร่วมสมัยใหม่เอี่ยมนำเสนอเว็บไซต์อาโควฟ์ที่รวบรวมผลงานสร้างสรรค์ของอารยา ราษฎร์จำเริญสุขจากช่วงเวลาครึ่งศตวรรษ ควบคู่ไปกับการแสดงผลงานวิดีโอจอเดี่ยวของเธอทุกชิ้น ซึ่งเป็นบทแรกของโครงการจัดทำอาโควฟ์ระยะยาวของอารยา ในนิทรรศการภาคที่สอง “อารยา ราษฎร์จำเริญสุข: บางสิ่งส่วนในวันข้างหน้า” ชวนให้ทุกท่านมาร่วมอ่านกระบวนทัศน์ของอารยาในฐานะผู้ประพันธ์ หรือนักเขียน ล้วงเข้าไปในทิวทัศน์ของตัวอักษรที่เต็มไปด้วยบทสนทนาของภาพกับคำ อักษรกับความทรงจำ ประสบการณ์กับวรรณกรรม ตลอดจนศิลปะกับถ้อยความ

‘เมื่อศิลปะถนอมนิยาย เมื่อความตายถนอมเดิมชีวิต’

ในปีพ.ศ.2560 100 ต้นสนแกลเลอรี ได้ร่วมกับอารยา ราษฎร์จำเริญสุข จัดแสดงนิทรรศการ “ศิลปินกำลังพยายามกลับไปเป็นนักเขียน” นำเสนอความก้ำกึ่งของเธอทั้งในบทของ ‘คนเขียนหนังสือ’ หรือบาทแห่ง ‘คนทำงานศิลปะ’ นิทรรศการ “อารยา ราษฎร์จำเริญสุข: บางสิ่งส่วนในวันข้างหน้า” ในครั้งนี้จึงไม่เพียงเป็นภาคที่สองที่ต่อเนื่องจากกรรมเก่าเดิม แต่ยังเป็นภาคต่อของนิทรรศการเมื่อปี 2560 ที่แสดงถึงอาภัพ ‘กำลังพยายาม’ ผ่านการคลี่กระจายข้อเขียนที่เสร็จสิ้นไปแล้วในอดีต ยึดเย็บเข้ากับโครงร่างและบันทึกย่อยต่าง ๆ ที่เธอจดเอาไว้ขณะทำงาน พร้อมด้วยการเน้นกิริยา ‘กลับไปเป็นนักเขียน’ ในอีกฝั่งปากของห้องจัดแสดง ด้วย “งานเขียนที่ไม่เสร็จดี ตั้งเค้าเป็นนิยาย เรื่อง 1 แฉงไปก็อีกเรื่อง เจอจากสวดยจนหยุดเขียนไปเลย” และประกอบทั้งสองส่วนเข้ากับวิดีโอ ที่แสดงถ้อยคำของเธอในฐานะ ‘ศิลปิน’ มุ่งเน้นให้เห็นถึงกระบวนการทางอักษรวิธีของอารยา ย้ำซ้ำในคำ

ในถ้อยความ ในบทบรรยาย และในข้อเขียน สะท้อนทัศนะของเธอต่อความทรงจำ ต่อหมา ต่อชีวิต ต่อความตาย และต่อการทำงานศิลปะในอีกแง่มุม

‘ความงามของทิวทัศน์พึงอิงอยู่กับความเศร้าของมัน’

นิทรรศการนี้ยังเกิดขึ้นจากการสนทนาและการแนะนำของส้ายัณห์ แดงกลม อาจารย์ นักวิจารณ์ นักวิชาการ และ “เพื่อนนักประวัติศาสตร์ศิลปะ” ของอารยา ทั้งสองต่างสนใจในความเป็นไปของศิลปะ ภาษาและวรรณกรรม โดยส้ายัณห์และอารยาได้ร่วมกับมูลนิธิ 100 ต้นสน เชิญผู้ที่เคยร่วมงาน นักวิชาการ ภัณฑารักษ์ ศิลปิน ตลอดจนผู้ที่อ่านและชื่นชอบในถ้อยความของเธอมากกว่าสี่สิบคน มาร่วมส่งถ้อยคำของเธอที่ยังคงก่อสะทอน สะกิด ตัดค้ำหรือยังคงยึดตรึงอยู่ในใจ เรียบเรียงใหม่จนกลายเป็นเรื่องสั้นขนาดยาวที่ไม่เรียบเนียนจากถ้อยคำของเธอเอง เพื่อเป็นการขมวดและขีดเส้นใต้บางสิ่งส่วนที่โดดเด่นในการเพ้นคำและความของอารยา

‘...แต่หวังว่าความซ้ำจากการอ่านซ้ำ จะนำไปสู่บางสิ่งส่วนในวันข้างหน้า’

อารยา ยังได้ปักหมุดนาฏกรรมของอักขระครั้งนี้ไว้ว่า ‘ชยักเหลื่อมของเวลา ความทรงจำ การนึกย้อน ช้อนมวนรู้สึกนึกคิดเป็นวลี เป็นประโยค ทับ วน หยด กลาย เป็นอาการผสม ที่ในที่สุดคนกำกับทั้งหมดเข้าไปในมวล และทั้งปลีกฆ่าเลื่องดูจากมุมที่เปลี่ยนไปมากหรือนิดเดียว บางครั้งคล้ายซ้ำวน บางครั้งผิดใหม่ เหมือนว่าอีกบทซ่อนย่อหน้าที่ยังไม่จบ แล้วเสียงเรียกด้วยคำอื่นกลับแว่วมาไกล ๆ (อาจคือมุมบนของผนังเว็จ) แล้วค่อยเลือนใกล้ คล้ายขยายตัวอักษร เคล้ารวมกลืนไปเพราะพื้นที่ที่ไม่ไปไหนเสีย และเวลาของการอยู่ร่วม แล้วเราก็ออกห่างด้วยคล้ายทั้งหมดจำหลักอยู่ไหนไหน (อยู่ในที่ที่แสดง) คนมาเยือนเข้าหา สะงักอ่าน พลันบางคำใหญ่กว่าผลึกเหวความรับรู้’

นิทรรศการ “อารยา ราษฎร์จำเริญสุข: บางสิ่งส่วนในวันข้างหน้า”

เกิดขึ้นได้ด้วยการสนับสนุนและการทำงานร่วมกันของ ส้ายัณห์ แดงกลม, อารยา ราษฎร์จำเริญสุข, เอกอนงค์

พรรณเชษฐ์, สุธีรา บุตรนาค, ณัฐดนัย ทรงศรีวิไลย์, ศีตภา พรหมมลมาศ, ลลิตา สิงห์คำปุก, กิตติมา
จारीประสิทธิ์ และซูเปอร์นอร์มอลสตูดิโอ

Araya Rasdjarmrearnsook: Textually

Curator: Nutdanai Songsriwilai

At 100 Tonson Foundation

Exhibition On View: (Part Two) 21 February 2026 – 31 May 2026

‘To give new meaning to the old views, one may have to face the same old karma.’

Beginning with the first chapter, 100 Tonson Foundation presented “Araya Rasdjarmrearnsook: The Old Same Karma,” co-organised with MAIIAM Contemporary Art Museum, and launched an online archive gathering nearly half a century of artistic works by Araya Rasdjarmrearnsook. Presented alongside were all her single-channel video works, marking the start of an ongoing archival project devoted to consolidating the artist’s extensive body of work. Continuing this trajectory, the second chapter, “Araya Rasdjarmrearnsook: Textually,” invites viewers to read Araya’s paradigm in her capacity as an author, as a writer—venturing into a landscape of letters dense with dialogues between Image and Utterance, Script and Remembrance, Experience and Taste of literature, Art and Words.

‘The novel of art, when art fills the novel, when death fills life.’

In 2017, 100 Tonson Gallery conceived, in collaboration with Araya Rasdjarmrearnsook, the exhibition “An Artist is Trying to Return to 'Being a Writer'”, foregrounding her liminal stance between the role of “writer” and that of “artist.” Revisiting this gesture, “Textually”, is not only a continuation of Old Karma, but also a sequel to the 2017 exhibition that embodied the gesture of “Trying to,” by unfolding writings long completed in the past, unfastening them, and stitching them into outlines and notes she inscribed in the midst of working. At the opposite side of the room, the gesture of “Return to 'Being a Writer'” is made explicit through “another unfinished writing outlined as a novel, stiff and unyielding, halted entirely upon encountering a scene too beautiful to proceed.” These two currents are woven together with video works that carry her words in the voice of “An Artist,” drawing attention to Araya’s orthographic process—her insistence upon words, upon phrases, upon narration and text—reflecting her perspectives on memory, on dogs, on life, on death, and on art from another angle.

‘The beauty of a landscape resides in its melancholy.’

This exhibition also arose from conversations and guidance offered by Sayan Daengklom—lecturer, critic, scholar, and Araya’s “friend who was an Art historian.” Sharing a mutual interest in the trajectories of art, word, and literature, Sayan and Araya, together with 100 Tonson Foundation, invited over forty collaborators, scholars, curators, artists, and devoted readers of her prose to contribute passages of her words that continue to echo, prod, linger, or remain lodged in their memory. These fragments were rearranged into something akin to an unpolished long short story composed of her own words—an act of gathering and underscoring certain luminous facets of Araya’s selection of vocabulary and meaning.

‘...yet one hopes that the bruise from rereading will lead to some fragments of the days to come.’

Araya had pinned a long-form, prolonged drama of letters as: *“The intermittent overlapping of time, of memory, of recollection, accumulates with the weight of thought and sentiment, weaving into words, into phrases, into sentences, pressing, circling, pausing, and morphing. A compound states that the controller is both absorbed within the mass and, at the same time, steps aside, glancing obliquely from a corner that has shifted greatly or just slightly. At times it seems repetition, at times a sudden reemergence, as though one passage were superimposed upon a paragraph left unfinished, while a voice from another word*

resonates faintly from afar (perhaps from the upper corner of an emptied wall), and then slowly draws nearer, as if magnifying letters, which blend and merge due to the space — the place that refuses displacement—and due to time of coexistence. And then we aloof as though the entirety were engraved elsewhere — within the site of exhibition. The visitors approach, lean in to read, and suddenly some words loom larger, pushing the arc of perception aside...”

“*Araya Rasdjarmrearnsook: Textually*” has been made possible through the support and contributions of Sayan Daengklom, Araya Rasdjarmrearnsook, Ek-Anong Phanachet, Suteera Bootaranark, Nutdanai Songsriwilai, Setapa Prom, Lalita Singkhampuk, Kittima Chareeprasit, and Supernormal Studio.